

XXXIII. ROČNÍK

ÚNOR 2010

11 Kč



# JILENNICE

zpravodaj města





Jilemnické proměny: Čp. 794 (1981/2008).

—pepo—



# ***Zdravé město: O pohybových aktivitách***

*Vážení čtenáři, v době zimních měsíců je aktuální běh na lyžích a biatlon. O tom, proč se těmto odvětvím věnovat, Vám v řádcích níže vysvětlí zástupci ČKS SKI Jilemnice a Klubu biatlonu Jilemnice.*

## **ČKS SKI zve do bílé stopy**

Běh na lyžích je jedním z nejzdravějších sportovních odvětví. Patří mezi hlavní kardiosporty. Lyžovat můžeme začít v každém věku. Abychom měli ale dobrý požitek ze skluzu na lyžích, je nutné zvládnout základní techniku, jejímž základem je jízda na jedné lyži. Na tu musíme přenést celou váhu těla. Během klasické techniky běhu je střídavě zatěžováno rovnoměrně celé tělo. Zapojeny do pohybu jsou nejen svaly nohou, paží, ale také zad a břicha. Pokud jde o volnou techniku, je pak důležité naučit se jezdit, jak se říká, „na obě strany“.

Ne všichni se však naučí jezdit technicky dobře, ale přesto si rádi na lyže vyrazí. Mnoho lidí totiž jezdí takzvaně po obou lyžích, neboť nedokážou správně přenášet váhu z lyže na lyži. To jim však nebrání v tom, aby si vychutnali pohyb na čerstvém vzduchu, zvláště když mají k dispozici upravenou stopu a příjemné počasí. Jilemnický lyžařský oddíl ČKS SKI se snaží okamžitě, jak je to jen možné, upravovat tratě na Hraběnce. Upravuje jak závodní tratě v délce sedmi kilometrů, tak pro turisty oblíbenou trasu „Buď FIT“ v délce 25 km. Tyto slouží nejen jilemnickým mladým lyžařům sportovních tříd při ZŠ Komenského a sportovních tříd gymnázia, ale také ostatním dětem i dospělým nejen z Jilemnice a blízkého okolí. Za upravenými stopa-

mi nevahají přijíždět lidé i ze vzdálenějších míst, jako jsou Semily, Jičín a další. Přirozeně je tak podporován také turistický ruch v Jilemnicích. Je krásné potkávat ve stopě celé rodiny, mnohdy s malými dětmi, které sotva začaly chodit. A na druhé straně seniory, kteří začínali lyžovat na dřevěných lyžích. Běh na lyžích je neoddelitelně spojen také s během terénem v ostatních obdobích roku. I na to myslí lyžařský oddíl. Upravil a označil proto letní trasy na Hraběnce v délkách 3, 5, 7 a 10 km.

Pohyb potřebujeme jako kompenzaci sedavých, mnohdy psychicky náročných zaměstnání, nepříliš střídavého stravování a současného „rychlého“ života všichni. Ne nadarmo nás lékaři i statistiky varují před civilizačními chorobami. Proto vynesete lyže ze sklepa, nazujte je a vyrazte. Až se vrátíte do tepla domova, dejte si čaj či grog. Jistě vám bude úžasné.

*Helena Henychová*

## **Co je to biatlon?**

Biatlon je v naší době chápán hlavně jako zimní sport – běh na lyžích se zbraní na zádech. V létě se jezdí na kolečkových lyžích nebo to může být jenom běh se zbraní.

Z toho jednoznačně vyplývá, že biatlon je jedním z nejstarších „sportů“ vůbec, protože již v pravěku se lidé pohybovali krajinou se zbraní, lukem a šípy, oštěpem, palicí nebo sekýrou, aby ulovili nějakou zvěř a tím zajistili obživu pro celou skupinu, která žila pohromadě.

Biatlon spojuje enormní fyzickou zátěž na hranici maximálního zatížení organismu a střelbu, při které je naopak



potřeba absolutního uklidnění a soustředění. Proč je biatlon tak nevypočitatelný, a tím i velmi zajímavý i pro ty, kteří ho jenom sledují? Protože až do posledního výstřelu závodníka v poslední střelecké položce není jisté, jak jeho snaha dopadne a jaký bude výsledek.

Biatlon má několik různých soutěží:

- individuální závod – je nejdelsí a za každý netrefený terč se závodníkovi připočítává 1 trestná minuta a střílí se 2× v leže a 2× ve stoje, polohy se střídají
- sprint – je naopak nejkratší a za netrefený terč musí závodník absolvovat trestné kolo; střílí se jednou v leže a jednou ve stoje

Další závody jsou již kontaktní a za netrefený terč se musí na trestné kolo:

- stíhací závod – startuje se podle pořadí ze sprintu a střílí se 2× v leže a 2× ve stoje, kdo je první v cíli, vítězí
- závod s hromadným startem – jak již název napovídá, startují všichni najednou; střelba je stejná jako u „stíhačky“
- štafety – tvoří ji 4 závodníci a každý střílí jednou v leže a jednou ve stoje, závodník má na každou střeleckou položku ještě tři náhradní náboje

V létě jsou obdobné soutěže na kolečkových lyžích nebo spojené s terénním během.

Klub biatlonu Jilemnice se stará především o výchovu mládeže, která v žákovském věku střílí ze vzduchových zbraní. V létě trénujeme na malé střelnici na jilemnickém stadionu pod volejbalovými kurty, v zimě, pokud je sníh, na střelnici za kravínem. V dorosteneckém a juniorském věku se už střílí z majorážek – stejných, jaké máte možnost vidět v televizi na Světových pohárech. Tam už je nutná schválená střelnice, ta je u nás za kravínem nebo na Horních Mísečkách u běžeckých tratí. Náš klub

zajišťuje přípravu dětí z širokého okolí. Jsou u nás děti z Lomnice, Vysokého, Harrachova, Vrchlabí, ale třeba i docela vzdálené Břidličné.

O tom, že se naše snaha daří, svědčí výsledky na světových juniorských soutěžích. Odtud vozíme pravidelně medaile, ty poslední byly z kanadského Canmore. Byla to zlatá za štafetu, kde jilemnické závodnice Veroniku Vítkovou a Veroniku Zvařičovou doplnila Gabriela Soukalová ze sportovního gymnázia Jablonec n. N., a stříbrná pro Veroniku Vítkovou ze stíhacího závodu.

Protože biatlon je hlavně zimní olympijský sport, snažíme se v Jilemnici spolupracovat s ČKS SKI Jilemnice, abychom tu naši kolébku lyžování proslavili nejen doma, ale i za hranicemi našeho státu.

*Jaroslav Bedrník*

### ***Očima tělovýchovného lékaře...***

Lyžařský běh (ale i chůze na lyžích) splňuje všechny atributy sportu pro zdraví. Vytrvalostní charakter, zatížení velkých svalových skupin a tím velké nároky na kardiovaskulární a dýchací systém, relativně malé nároky na klouby a páteř, navíc ve zdravém prostředí a s minimálním rizikem úrazů. Je vhodný pro všechny věkové kategorie. Ve středním a vyšším věku ale nedoporučuji bez vyšetření lékařem překračovat tepovou frekvenci 150/min. Pro tuto věkovou kategorii (50 let a výše) je lepší klasický běh na lyžích než volná technika (bruslení). Pro hubnoucí – běh na lyžích je jedním z nejnáročnějších sportů na spotřebu energie! Biatlon je variantou běhu na lyžích zpestřenou o střelbu – tedy zábavnější variantou – a platí pro něj vše, co bylo uvedeno výše.

*MUDr. Martin Koldovský*

# Jilemnicko – svazek obcí

Představujeme činnost jednoho z významných subjektů našeho regionu, za který Jilemnicko – svazek obcí zajisté můžeme považovat. Málokdo možná ví, že jeho činnost byla zahájena již na konci devadesátých let minulého století neformálním způsobem, oficiálně pak jako dobrovolné sdružení obcí funguje od dubna 2000. V současnosti sdružuje 3 města a 18 obcí (Jilemnice, Jablonec nad Jizerou, Rokytnice nad Jizerou, Benecko, Bukovina u Čisté, Čistá u Horek,

Horní Branná, Horka u Staré Paky, Jestřabí v Krkonoších, Kruh, Levínská Olešnice, Martinice v Krkonoších, Mříčná, Paseky nad Jizerou, Peřimov, Poniklá, Roztoky u Jilemnice, Studenec, Svojeck, Víchová nad Jizerou, Vítkovice v Krkonoších).

V roce 2010 si budeme připomínat 10 let od vzniku Jilemnicka – svazku obcí. Seznamte se podrobněji s jeho činností v nejúspěšnějším roce jeho existence, kterým i přes veškeré negativní



Sedící zleva: František Vancl (starosta Čisté u Horek), Ing. Zbyněk Hrubec (starosta Víchové nad Jiz.), Ing. Jana Čechová (místostarostka Jilemnice a předsedkyně svazku), Ing. Miloslava Kavánová (starostka Poniklé), Jana Holcová (starostka Mříčné), Ing. Radka Soukupová (manažerka svazku), Osvald Süß (starosta Roztok u Jilemnice), Jiří Brádle (starosta Horek u St. Paky). Stojící zleva: Zbyněk Hartig (starosta Jestřabí v Krkonoších), Bohuslava Holubcová (starostka Peřimova), Mgr. Vladimír Richter (starosta Jilemnice), Josef Dejmek (starosta Svojkou), Ing. Petr Matyáš (starosta Rokytnice n. J.), Ing. Jaroslav Mejsnar (starosta Benecka), Milan Rychtr (starosta Vítkovic v Krkonoších), Jiří Ulvr (starosta Studence), Jiří Hanousek (starosta Bukoviny), Leoš Mejvald (starosta Martinic v Krk.), Roman Kužel (starosta Kruhu), Ing. Miloslav Martin (starosta Horní Branné), Václav Nosek (starosta Jablonce n. Jiz.). Na snímku chybí Hana Růžičková (starostka Pasek nad Jizerou).  
Foto J. Dejmek

dopady hospodářské krize byl rok právě uplynulý – rok 2009.

Důvody, proč spatřujeme jako nejúspěšnější právě ten minulý rok, jsou hned tři. Především se Jilemnicku – svazku obcí podařilo připravit a zorganizovat nebývalé množství aktivit a projektů pro veřejnost i pro své zástupce. Dále se jeho zástupcům podařilo úspěšně prezentovat region i mimo území ČR a navázat významné partnerské vztahy. V neposlední řadě se pak Jilemnicko – svazek obcí prosadil mezi žadateli o dotace z Evropských strukturálních fondů a fon-

dů ze zemí v rámci evropského hospodářského prostoru (tzv. EHP). Protože nás všechny tyto úspěchy velmi těší, rádi bychom se s Vámi o tuto radost podělili a také představili hlouběji svoji činnost těm, kteří o naší existenci zatím neslyšeli nebo si ji neuměli spojit s probíhajícími aktivitami v regionu.

Pro přehlednost budeme postupovat tak, jak minulý rok plynul – a co nám přinesl či naopak neumožnil (neboť ne vždy lze dosahovat jen úspěchy) – v dalším čísle zpravodaje.

*Ing. Radka Soukupová – manažerka*

---

## ***Novela zákona o ochraně přírody***

### ***Režim kácení dřevin rostoucích mimo les – zákon o ochraně přírody a krajiny po novele***

Novela zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších změn, účinná od 1. 12. 2009, přinesla několik změn, které se dotýkají mj. režimu povolování kácení dřevin rostoucích mimo les:

- Nejen pro fyzické, ale nově i pro právnické osoby platí: ke kácení není třeba povolení orgánu ochrany přírody, pokud obvod kmene měřený ve výšce 130 cm nad zemí je menší než 80 cm nebo souvislá keřová plocha nepřesahuje 40 m<sup>2</sup> (netýká se dřevin, které jsou součástí významného krajinného prvku).
- V ochranném pásmu Krkonošského národního parku získala nově kompetence ve věci kácení dřevin rostoucích mimo les Správa KRNAP ve Vrchlabí (dosud toto pravidlo platilo

pouze v I. až III. zóně KRNAP). Hranici ochranného pásma KRNAP tvoří v Hrabačově potok Hatina a dále od křížení se státní silnicí I. třídy ve směru na Vrchlabí tato silnice.

- Povolení není třeba ke kácení dřevin z důvodů pěstebních, to je za účelem obnovy porostů nebo při provádění výchovné probírky porostů, při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků, k odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav a z důvodů zdravotních, není-li zákoně stanoveno jinak. Kácení z těchto důvodů musí být oznámeno písemně nejméně 15 dnů předem orgánu ochrany přírody, který je může pozastavit, omezit nebo zakázat, pokud odporuje požadavkům na ochranu dřevin.
- Tzv. „havarijní kácení“, tj. kácení dřevin v případech, kdy je jejich stavem zřejmě a bezprostředně ohrožen ži-

vot či zdraví nebo hrozí-li škoda značného rozsahu, má povinnost oznámit do 15 dnů po jeho provedení ten, kdo kácení uskutečnil. Příslušným orgánem ochrany přírody je v obou posledně jmenovaných případech Městský úřad Jilemnice, odbor životního prostředí (platí nově pro všechny spádové obce mimo národní park a je-

ho ochranné pásmo), resp. Správa KRNP na svém území.

Na adrese [www.mestojilemnice.cz](http://www.mestojilemnice.cz) (Městský úřad, odbor životního prostředí) je možné získat formuláře žádostí a případně s bližšími informacemi také při osobní návštěvě odboru životního prostředí (Kostelní čp. 228).

—vm—

## ***Jilemnická nemocnice – nejlepší v kraji***

MMN v Jilemnici se od roku 2007 účastní celostátního komplexního měření nemocnic v ČR. Jako v předcházejících letech se i v roce 2009 potvrdilo, že z hlediska spokojenosti pacientů je nejlepší v Libereckém kraji!

Projekt „Nejlepší nemocnice“, jehož realizátorem je nezisková organizace HealthCare Institute, byl realizován v období mezi 1. březnem až 31. říjnem 2009. Celkový počet hlasujících byl v daném období více než 35 tis. respondentů. Od roku 2006, kdy organizace HealthCare Institute s tímto rozvojovým projektem začala, se přitom do projektu dobrovolně zapojilo již přes 80 000 respondentů. Vyhlášení žebříčku českých nemocnic se uskutečnilo v listopadu minulého roku v rámci 4. ročníku středoevropské odborné konference „Efektivní nemocnice 2009“. V projektu byly nemocnice komplexně hodnoceny ze tří klíčových hledisek: Spokojenost pacientů, spokojenost zaměstnanců nemocnic a finanční zdraví nemocnic. Konference se uskutečnila pod oficiální záštitou předsedy Senátu MUDr. Přemysla Sobotky, jenž ji také zahájil. Zúčastnili se jí ředitelé a majitelé nemocnic a zdravotních pojišťoven z Česka, Polska a Slovenska.

Hlasování probíhalo jako v minulých letech pomocí rozsáhlé skupiny koordinátorů v přímo nemocnicích, kteří zajišťovali hladký průběh realizace vyplňování tištěných dotazníků. Bylo také možné hlasovat pomocí zabezpečeného elektronického dotazníku, který byl po celou dobu průzkumu alternativně dostupný na internetových stránkách [www.hc-institute.org](http://www.hc-institute.org). Dotazník obsahoval 34 klíčových indikátorů.

Hodnoceno bylo chování zaměstnanců, seznámení pacientů s jejich zdravotním stavem, plánovanými lékařskými výkony a vyšetřeními, bylo také hodnoceno prostředí MMN a kvalita nabízených služeb. „Hovoříme s našimi zaměstnanci, snažíme se je vést k přívětivému jednání vůči pacientům, vždyť není jen fráze, že úsměv nestojí nic a přece má velkou cenu. V terapii, zejména u obtížných



pooperačních stavů, je pro rekonvalescenci pacienta zásadní, zda má vše, co mu náleží, zda je v psychické pohodě. Velmi si v této souvislosti vážím práce našeho zdravotnického personálu a zejména sestřiček, které jsou s pacienty v nejčastějším kontaktu,” uvedl ředitel MMN v Jilemnici Jiří Kalenský.

Na 2. místě se v hodnocení kvality nemocnic v Libereckém kraji umístila Nemocnice s poliklinikou Semily a na 3. místě Nemocnice Jablonec nad Nisou.

Umístění na první pozici v této významné anketě však zavazuje k realizaci dalších úkolů, které před nemocnicí stojí. MMN se v letošním roce, společně s městem Jilemnice, zapojí do projektu zvyšování kvality. V případě úspěšné žádosti o grant, v rámci 53. výzvy Ope-

račního programu lidské zdroje a zaměstnanost, přistoupí k aplikaci Modelu CAF – nástroje řízení kvality, který byl vytvořen speciálně pro podmínky organizací veřejného sektoru.

Nemocnice si v lednu letošního roku dále stanovila priority svého rozvoje a tyto rozdělila do krátkodobého, střednědobého a dlouhodobého plánu. Mezi nejdůležitější oblasti, na které se MMN v budoucnu zaměří patří:

- udržení kvality lékařské a ošetrovatelské péče, spokojenost pacientů
- zajištění ekonomické stability nemocnice
- hledání dalších zdrojů financování, dotací, grantů
- akreditace MMN a posílení vnitřní kontroly



Areál jilemnické nemocnice.

Archiv MMN



- naplňování požadavků stanovených zdravotními pojišťovnami
  - personální posílení rozhodujících součástí nemocnice, zkvalitnění vzdělávání, zastupitelnost
  - zlepšování komunikace s veřejností
  - zpracování a implementace plánu krizové připravenosti
  - obnova a inovace informačních technologií
  - zlepšování organizace práce, zvyšování její produktivity
  - posílení jednodenních chirurgických oborů a zkvalitnění využití technologií
  - obnova investic
  - posílení kapacit MMN v ambulantní oblasti
  - modernizace vybavení a rozšíření kapacity rehabilitačního oddělení
- Na prvním místě však vždy bude spokojenost pacientů a vysoká odborná úroveň zdravotní péče.

–HOP–

## Společenská rubrika

### Úmrtí

24. 12. František Černý (1941), čp. 1213  
 26. 12. Hana Vrbatová (1925), čp. 412  
 30. 12. Věra Holešovská (1937), čp. 903

### Poděkování

Za SPOZ: Alena Mládková



*Je to již 5 let... dlouhý čas, ale vzpomínka na něj žije v nás, kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi na tatínka, tchána, dědečka, pana Jaromíra Lukeše. S láskou vzpomíná Lukešova rodina*

### Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat lékařům jilemnické nemocnice: MUDr. Daně Kudrnáčové, MUDr. Alexandře Opluštilové, MUDr. Michalovi Maloňovi, MUDr. Jaroslavovi Gotwaldovi a celému oddělení chirurgie za dlouhole-

tu obětavou péčí o zdraví mého tatínka pana Jaroslava Vojtíška.

*dcera Milada Lázoková,  
Lomnice nad Popelkou*

### Zaměstnanecká pojišťovna Škoda poblahopřála prvnímu novorozenci roku 2010

Zaměstnanecká pojišťovna Škoda slavnostně uvítala a obdarovala první narozené miminko v roce 2010 v Masarykově městské nemocnici v Jilemnici. Paní Ludmile Ulbrichové z Hostinného se narodil syn Milan. Vážil 2300 g a měřil 48 cm. Věříme, že se bude mít Milánek čile k světu. Zaměstnanecká pojišťovna Škoda přeje rodičům a miminku především hodně zdraví a mnoho štěstí.



zaměstnanecká  
pojišťovna  
škoda



**První letošní jilemnický občánek David Štajer narozený 11. ledna v jilemnické porodnici. Foto archiv MMN**

### ***Ohlédnutí za vánočním benefičním koncertem***

18. prosince 2009 se uskutečnil již 10. benefiční koncert. Základní umělecká škola Jilemnice děkuje všem občanům Jilemnicka, kteří přispěli finančním darem ve výši 10 274 Kč Klinice dětské hematologie a onkologie, FN Praha Motol. Především děkujeme panu Mgr. Jiřímu Pavlů, řediteli SD Jilm, za spoluúčast na finančním daru.

*Hana Hauková,  
ředitelka ZUŠ Jilemnice*

---

## ***Cvičení rodičů s batolaty***

Cvičení rodičů s batolaty je určeno pro nejmenší děti (ve věku od 1 do 3 let) a jejich rodiče a probíhá od září 2009 každou středu od 16 hodin ve 2. patře jilemnické sokolovny. Cvičební hodina pro batolata spojuje pohyb s hrou a písničkami. Pomocí jednoduchých cviků a skupinových aktivit, které stimulují děti nejen pohybově, ale i emočně a sociálně, se tihle prckové učí chodit, běhat, skákat i válet sudy, trénují obratnost a koordinaci pohybů. Pohyb je doprovázen hudbou, a tak děti zároveň rozvíjejí i cit pro hudbu a rytmus. Během cvičení s použitím různého náradí a náčiní, říkaneč a písniček se děti seznámí s novými malými kamarády.

V současné době je zapsáno 27 dětí. Docházka dětí je pochopitelně v tomto věku nepravidelná, na jedné hodině je průměrně 10 dětí s rodiči. Jsem ráda že se aktivně zúčastňují i někteří tatínci, protože společný pohyb dětí a rodičů upevňuje základní citovou vazbu dí-

tě-rodič a přispívá k jejich zdraví a lepší kondici. Cvičení napomáhá též k rozvoji řeči a paměti, utužuje pohybové dovednosti a schopnost udržet pozornost a naslouchat ostatním. Spolupráce dětí souvisí s jejich povahovými vlastnostmi, největší roli ale hraje skutečnost, jak dlouho a jak pravidelně dítě s rodičem dochází. Batolata udrží pozornost cca 10–20 minut, dle toho je koncipována i náplň cvičení.

Pohyb vyžadující spolupráci a soustředění je prokládán volnou hrou, prolézáním tunelu, překážkovou dráhou, hrou s míči, obručemi a dalšími herními aktivitami.

Součástí každé hodiny jsou i cviky na velkých gymnastických balonech, závěrem si děti jdou zkusit cvičit na náradí do velké tělocvičny. Odměnou pro děti je na konci hodiny obrázek, pro mne zase narůstající zájem rodičů o toto cvičení a radost, s kterou děti cvičí.

*Zuzana Oždianová*

---

## *Stále ještě jsme tu...*

Tři roky je docela dlouhá doba, která již uplynula od založení Senior Clubu Jilemnice. Stále ještě nás baví se pravidelně, vždy první čtvrtek v měsíci, vídat při nějaké zajímavé besedě.

Při těchto setkáních se u nás vystřídala řada zajímavých hostů. Všichni nám ochotně věnovali svůj čas, a proto jim chci touto cestou poděkovat, neboť veškerá činnost probíhá absolutně bez jakékoliv finanční odměny. Když vyjednáváme účast hostů, říkám jen: přijďte na čaj, na kafičko. Ani jednou se nestalo, že by mi někdo odmítl. Na besedách se nás schází vždy kolem dvaceti a jak již bylo uvedeno, na kafičku a čajičku.

Zvláště chci poděkovat známému cestovateli a horolezci, panu Tomáši Filkovi z Jilemnice, jehož cestopisné povídání s promítáním diapositivů bylo vždy velmi poutavé. Navštívil nás již třikrát

s vyprávěním o svých cestách na Kilimandžáro, do Himalájí a o činnosti Horské služby.

Stejný dík patří i paní místostarostce, Ing. Janě Čechové, která nás na poslední besedě (první v letošním roce) velmi zasvěceně seznámila s tím, co se v Jilemnicích zatím podařilo udělat a co se ve městě plánuje v nejbližší budoucnosti. Zodpověděla nám také všechny naše zvědavé otázky.

Rádi mezi sebou uvítáme i další zájemce. O tom, co se bude konat se vždy dozvíte z plakátku vyvěšeném v informačním středisku na náměstí a na dveřích Domu s pečovatelskou službou. Nikde se přihlašovat nemusíte, žádné členské příspěvky nevybíráme, takže... přidejte pobejt!

*Hedvika Pochopová, vedoucí  
Senior club Jilemnice*

---

## *Dárci kostní dřevě...*

### *...příběh s dobrým koncem*

Když odešel díky zákeřné nemoci letos před prázdninami kamsi daleko můj kamarád, měla jsem jedno velké přání: rozšířit registr dárců kostní dřevě o několik dalších jmen, aby naděje pro každého dalšího nemocného byla aspoň o kapku větší. Protože každý je něčí kamarád a ztráty bolí.

Využila jsem nabídky Nadace pro transplantace kostní dřevě a rozhodla se zorganizovat hromadný zápis do registru z řad studentů jilemnického gymnázia. Vedení školy mi vstřícně umožnilo

setkání se studenty třetích a čtvrtých ročníků, kteří se tak seznámili s problematikou dárcovství, ochotní pedagogové mi pomohli při náboru a propagaci. Archy se seznamy zájemců o zápis do registru se zaplnily celkem 34 jmény. Jsou to 33 studenti a jeden pedagog.

Všechno vypadalo idylicky až do okamžiku, kdy se náhle objevil problém na straně Nadace – nebyli schopni přijet do školy realizovat hromadný zápis, přestože to pro ně po celou dobu organizace akce nebylo překážkou. Stála jsem před úkolem vyřešit cosi, co nejde, nevěděla jsem jak a první asi čtyři pokusy o pro-

ražení bariéry neochoty byly neúspěšné. Nemám však v povaze se tak lehce vzdát, zejména ve chvíli, kdy držím v ruce tak křehké důkazy vzájemné lidské empatie a ochoty pomoci.

Světýlkem v temném tunelu problémů se ukázala být paní doktorka Havlová z transfuzní stanice v jilemnické nemocnici, která se ochotně pustila do záchrany celé akce se mnou a vyjednala možnost skupinových odběrů přímo na zdejší transfuzní stanici, kam budou ochotní dárci docházet v průběhu měsíce ledna a února.

Děkuji všem za optimistický pocit, který teď právě prožívám: podařilo se zorganizovat humanitární akci, která má hluboký smysl a na miskách vah lidskosti posunuje jazýček vysoko nahoru.

Děkuji především 34 dobrovolným dárcům kostní dřeně, dále paní doktor-

ce Havlové a jejímu týmu, vedení a pedagogům gymnázia a vůbec všem, kteří celé toto snažení podpořili a pomohli dotáhnout do konce. Jsem ráda, že jsem znala a mohla s vámi spolupracovat.

Každý jsme anděl s jedním křídlem. Abychom mohli vzlétnout, musíme se obejmout. Děkuji vám tedy i za toto symbolické objetí a zkusíme tak poslat naději těm, kteří ji moc a moc potřebují.

*Magda Ambrožová*

*Paní doktorce Magdě Ambrožové patří velký dík a obdiv za její snahu pomoci, získat pro myšlenku ostatní a nevzdát se. Věřte, že její cesta ke zdárnému cíli byla nelehká, ačkoliv u nás ve škole získala ihned velkou podporu z řad vnímavých žáků i pedagogů.*

*Dr. Nataša Nováková,  
Gymnázium a SOŠ Jilemnice*



**Cvičení s batolaty.**

**Foto L. Materna**



# Reakce na dopis čtenáře

Vážená redakce měsíčníku Jilemnice – zpravodaj města, obracím se na Vás s prosbou o otištění mého příspěvku, který již byl otištěn v Krkonošském deníku dne 4. ledna 2010. Je reakcí na článek o sněhu, který vyšel v tomto deníku v sobotu 5. prosince 2009 a nese název „Kvůli sněhu hrozí vyšší daně“. Oba tyto články v originále můžu samozřejmě kdykoliv doložit.

Článek z 5. prosince minulého roku mne mírně a slušně řečeno zdvihl ze židle, asi jako mnoho poctivých uklízečů sněhu, kteří se po mnoho let poctivě s tímto problémem dosud potýkali.

Jak je jistě známo, tzv. „chodníkový zákon“ vstoupil v platnost 1. listopadu 2009. Je to naprosto logické vyústění toho, co se dělo snad již od Hitlera (komunistům to též náramně vyhovovalo), že totiž majitelé nemovitostí byli nuceni uklízet chodníky jejich přilehlých nemovitostí, aniž by jim tyto patřily a navíc za to nesli zodpovědnost.

Můj osobní případ byl takový, že i když jsem pracoval dlouhá léta v továrně ráno od 5.30 hod (navíc jsem ještě do zaměstnání dojížděl), tak mě tehdejší příslušníci Veřejné bezpečnosti volali do práce (až když nastoupili do práce o nějakou hodinu později než já) jak to, že nemám uklizený chodník. Jsem spoluvlastníkem domu a nikdy jsem neměl tu možnost využívat pomoci jiného člověka v práci kolem domu (rohový dům s dvěma chodníky, jeden 30 × 2 m, druhý 12 × 3 m, tj. takřka 100 m<sup>2</sup>), v případě, že bych na tuto práci někoho najal, musel bych ho samozřejmě zaplatit – na cizím pozemku! Vzhledem k tomu, kolik

mi je roků (72), zápasím se sněhem v zimě již více jak 50 let a to ještě s tím, že ani já ani nikdo jiný zde v obci nedostal jediný příspěvek za celou tuto dobu na lopatu, posyp nebo hráblo, nevím, jak se zachovaly jiné obce.

Tak trochu jsem zde popsal svůj případ, ale chci zdůraznit, že v každé obci a v každém městě je mnoho takových, kteří obzvláště při větší sněhové nadílce uklízejí sniž z chodníků i 3 × až 4 × za den a mnohdy již v 5 hod. ráno (to je možnost důchodců) a jsou „velice šťastní“, když jim pak pluh s radlicí vyhrne sniž zpět na uklizený chodník, v určité době jsme měli i tu „možnost si nechat sniž odvézt“, samozřejmě za naše peníze.

Ted' ještě k onomu článku z 5. 12. 2009. První řádky přímo vyhrážejí: „Buď to půjde po dobrém, nebo po zlém, tak to začíná vypadat s úklidem sněhu v některých obcích a městech“ (autor tohoto možná redaktor Jan Klička) a dále se uvádí, že když to nepůjde alespoň jako dosud, že budou muset obce zvýšit daně z nemovitosti (odcítováno). No to jsme to opravdu hezky dopracovali za dlouhá léta uklízení na cizím a ted' ještě toto!

Vzhledem k tomu, že tento problém již nějaký čas sleduji, je zajímavý mimo jiné tím, že se nejvíce ozývají obce, kde sniž moc nemají jako na Zlínsku či Prostějovsku (viz článek). Šéf komory obcí p. Bezdíček má naprostou pravdu, když v onom článku říká, že radlice z aut budou sniž sunout zpět na uklizené chodníky, to my zde pod horami dobře známe již dávno, zajímavé je i to, že obce dosud nemají jasno o tom, kdo je nyní odpovědný za škodu, když se něco stane

na chodníku (opět odcitováno). To je neuvěřitelné, protože před přijetím „chodníkového zákona“ se to vědělo přesně!

Jak je vidět dále z článku, nevychytrale na to šli Pražáci (jako vždy a ve všem), tam totiž, i když zatím jenom v Praze 6, za držení sněhové pohotovosti dostanou dva tisíce korun měsíčně plus pět set korun za každý sněžný den! Co si máme my zde pod horami o tom myslet, je jednoduché se domyslet. Jen aby těm Pražákům sníh napadal v takovém množství, jako jsme zde zvyklí, tzn. že třeba až 20 cm za noc, to by byli asi chudáci, ale na druhou stranu by si velice slušně vydělali (jak již v těchto dnech bylo komentováno v televizi), pokud by to ovšem zvládli.

Takže závěrem chci říci, že jestliže dojde v některých obcích či městech k navýšení daně z nemovitosti (z těchto sněhových problémů), situace se tím nevyřeší, naopak dojde k zostření, toho by si měly být obce vědomy, však oni mají ještě jiné páky a možnosti k řešení svých rozpočtů než je zbraň proti normálním a poctivým občanům. Navíc jak k tomu přijdou majitelé nemovitostí, kteří žádný chodník nemají?

Proč by tedy měli občané (nebo budou nuceni?) platit za to, co není jejich? To se opravdu může stát jenom v Republice české!

Věřím, že tento můj příspěvek bude v plném znění otištěn.

*S pozdravem Karel Soukup*

### ***Dañ z nemovitostí a zima***

Otiskujeme reakci Karla Soukupa na článek v Krkonošském deníku. Není a nebude to obvyklé, že otiskujeme reakci čtenáře jiného deníku v našem Zpravodaji. Ale mezi lidmi se rozšiřují různě

zvěsti a zaručené zprávy, jež se týkají zimní údržby a daní z nemovitostí, a ty je třeba uvést na pravou míru.

Novela zákona o pozemních komunikacích, tedy tzv. chodníkový zákon, platí již od 16. dubna 2009, nikoliv od 1. listopadu 2009. Opatření však nestanovuje, že by vlastník chodníku (což je nejčastěji obec) byl povinen provádět zimní údržbu. Dle novely je vlastník chodníku odpovědný za škody, jejichž příčinou byly závady ve schůdnosti, a to pouze v případě, že nedokáže v mezích jeho možností tuto závadu zmírnit nebo na tuto závadu upozornit.

Nelze tvrdit, že toto zařízení je platné od dob Hitlera. Platilo již za Rakousko-Uherska, bylo součástí stavebních předpisů. Dokonce bylo povinností vlastníka nemovitosti chodník z veřejně přístupné části nemovitosti nejen udržovat, ale dokonce jej vystavět či obci jeho vystavění zaplatit. Nařízení o úklidu chodníků přílehlajících k nemovitostem platí podobně jako u nás do dubna 2009 i v Německu, Rakousku, Francii, dokonce i v USA.

K popisu osobní zkušenosti Karla Soukupa z předlistopadových dob se nelze vyjadřovat. Takovéto situace se určitě mohly stát a stávaly. Pokud jde o příspěvek od obcí na materiálové vybavení, není mi známo, že by nějaká obec takové příspěvky vyplácela.

Souvislost mezi daní z nemovitostí a zimní údržbou chodníků není. Obce mají možnost zvýšit daň z nemovitostí až na pětinasobek, a to již od počátku roku 2009 (a musely tak učinit v roce 2008), tedy před platností novely zákona o pozemních komunikacích. Některé obce přistoupily již od roku 2009 ke zvýšení daně z nemovitostí, jejíž výše zůstala stejná od počátku její platnosti, tedy od roku 1993. Je to pro ně nejjedno-

dušší způsob, jak zvýšit příjmy rozpočtu obce. I my jsme si vědomi že daň z nemovitostí je významnou položkou městského rozpočtu, ale navyšování její výše by vedlo pouze k poklesu zájmu o investice do bydlení, investice do podnikání ve městě, což by přineslo další negativní důsledky pro příjmovou část městského rozpočtu. I proto jsem navrhoval zastupitelstvu usnesení nezvyšovat daň z nemovitostí prostřednictvím koeficientů. Zastupitelstvo města pak takto rozhodlo jak pro rok 2009, tak i pro rok 2010. Předně zvýšení koeficientů by znamenalo postih za odpovědný přístup ke svému bydlení či podnikání, trestal by vlastníky

nemovitostí za to, že mají nemovitosti na katastru obce. Pro zajímavost – daň z nemovitostí znamená pro město Jilemnice příjem 2,3 mil. Kč, což v roce 2009 činilo více než pět procent všech daňových příjmů města.

Všechny obce si vážily a váží práce lidí, kteří dobrovolně odklízeli a odklízejí sněh z chodníků. Bez této práce by chůze po chodníku byla v našich klimatických podmínkách velice obtížná. Není v silách obcí uklidit všechny chodníky a v takovém čase, jako to dělají tito dobrovolní bojovníci se sněhovou nadílkou. Děkujeme Vám.

Mgr. Vladimír Richter, starosta

## Sojka obecná

Kdo zná Krakonošovy pohádky, určitě si vzpomene také na jeho věrnou pomocnici sojku, která pomáhá hlídat Krakonošův revír. Sojky opravdu reagují na přítomnost vetřelce v lese, ovšem hlavně ty, které nejsou na přítomnost člověka příliš zvyklé. V pohádce má úlohu pomocníka a hlídače, ovšem ve skutečnosti je i predátorem ptačích hnízd.

Ačkoliv se to nezdá, sojka patří do čeledi pěvců. Sice často slyšíme její pronikavé hlasité varování „křřáá křřáá“, ale sojka je také velmi zdatným imitátorem ostatních ptačích hlasů nebo jiných zvuků, které slyší ve svém okolí. Sám jsem sojku několikrát slyšel vydávat zvuk vrzajících dveří nebo napodobovat jiné ptačí hlasy. Sojka obecná (*Carrulus glandarius*) je z velké většiny stálý pták, jen mladí ptáci se vzdalují dál od hnízdiště. Jejím primárním hnízdištěm jsou lesy všech typů, žije však i v polních remízkách, větrolamech a v poslední době osídli-



la i zahrady a parky. Hnízdí jednou do roka od dubna do počátku června.

Prvkem, kterým každého zaujme, je určitě modré zbarvení v křídle – tedy ručních a loketních krovek. Toto zbarvení je způsobené tzv. Tyndallovým jevem, kdy jsou v peru (v rozšířených větvích bez paprsků) duté komůrky vyplněné kalnou pěnovitou hmotnou a v spodní části je černá melaninová vrstva,

která zachycuje paprsky o největší vlnové délce. Zde dochází k rozptylu světla při průchodu kalným prostředím. Dalším příkladem toho zbarvení je například modrá barva oblohy nebo kapka mléka na černé ploše. Pokud bychom pero pečlivě namočili nebo mechanicky porušili jeho strukturu, peří by zhnědlo. — Areál sojky pokrývá téměř celou

Evropu, kromě nejsevernějších partií, a značnou část Asie. Občas se můžeme setkat se silnějším tahem sojek ze severu, který je zřejmě způsoben menší úrodou žaludů a bukvic, klimatickou situací a hnízdní úspěšností. Někdy tento tah probíhá zcela nenápadně, někdy může jít i o invazi.

*Text a foto Luděk Petrlák ml.*



**Cvičení s batolaty.**

**Foto L. Materna**





# Krátké zprávy a oznámení

## ► Krkonošské muzeum

Výstavy:

*Zámek: Česká krajka 19. a 20. století* ze sbírek Muzea krajky ve Vamberku. Něžná krása světoznámé krajky jistě potěší každého návštěvníka. Výstava končí 28. února 2010.

V nové podobě představujeme také rekonstruované zámecké schodiště, uvedené do původní podoby z dob poslední úpravy zámku v roce 1895.

Otevřeno denně od 8 do 12 a od 13 do 16 h mimo pondělí.

## ► Klub Betanie

Mimořádným hostem pořadu, který má název „Dvakrát zachráněné dítě“, je



Tříkrálová sbírka.

Foto D. Myslivcová

pan Tomáš Graumann, který je jedním ze 669 dětí zachráněných Nicholasem Wintonem v r. 1939. Pan Graumann žije nyní v Čechách a své poutavé vyprávění o osudech svých i své rodiny doplní ukázkami z filmu *Síla lidskosti*. Zveme Vás do Společenské domu Jilm ve čtvrtek 25. února v 19 hod. Vstupné dobrovolné.

## ► Zápis do prvních tříd základních škol pro školní rok 2010/2011.

Zápis do prvních tříd obou jilemnických základních škol se koná v pátek 5. února 2010 od 14 do 18 hodin v 1. patře školní budovy Eurest.

► Skautské středisko Jilm Jilemnice a Společenství mládeže Vavříneček si Vás dovolují pozvat na **7. společenský večer Vavříneček**, který se uskuteční v sobotu 6. února 2010 od 19.30 hod. ve Společenském domě Jilm v Jilemnici. K tanci a poslechu zahraje skupina „Tady a odjinud“. Čekají Vás opět dvě předtančení společenství Vavříneček. Bližší informace na <http://www.spolco.jilemnicko.vavrinecek>.

► **Dětský divadelní kroužek při SD Jilm** přijme nové členy – děti od 6 do 15 let, informace v kanceláři SD Jilm.

► T. J. Sokol Jilemnice zve děti na **tradiční maškarní bál** v sokolovně v neděli 14. února 2010 od 14 hodin. Letošní téma zní „Valentýnská šou!“.

► **Kufrování s Krakonošem aneb Jilemnice plná lampionů.** Již tradiční akcí konce roku bylo malé orientační dob-

rodružství okolo jilemnického náměstí. Zdá se, že i Krakonoš našel v orientáku zalíbení, a tak odpolední nedělní počasí přálo závodníkům i výletníkům. Na třech připravených tratích se tak potkalo opět přes 120 sportovců. Maminky a tatínci (ale i babičky a dědečkové) s dětmi v kočárku i bez na trati BejbyÓnBórd. Zkušenější malí závodníci a dospělejší výletníci odzkoušeli orientační běh na trati Týnejdžři a otlělí závodníci pak změřili síly na trati Oupn se závodní časomírou.

Všichni si tak opět měli šanci odzkoušet, že orientační běh není jen o práci nohou, ale i o práci hlavy. Výsledky a fotky ze závodu jakož i informace o orientačním dění v Jilemnici i širokém a dalekém okolí získáte na [www.ok-jilemnice.cz](http://www.ok-jilemnice.cz)

*David Hlaváč, OK Jilemnice*

► **Oprava hodin.** Z důvodu provádění opravy konstrukce krovu věže budovy radnice bylo nutné odpojit táhla od cimbalů opakovacích hodin. Hodiny na věži jilemnické radnice sice v průběhu opravy půjdou, ale nebudou odbíjet. Oprava by měla být podle odhadů prováděcí firmy hotová do začátku dubna 2010.

► **Upozornění:**

Články do zpravodaje zasílejte nyní na e-mailovou adresu: [zpravodaj@mesto.jilemnice.cz](mailto:zpravodaj@mesto.jilemnice.cz).

► **Redakční žádost:**

Žádáme autory, aby příspěvky do zpravodaje dodávali nejpozději v den uzávěrky. Na příspěvky dodané později nebude brán zřetel a zařadíme je, pokud budou ještě aktuální, až o měsíc později. Uzávěrka únorového čísla se koná v pátek dne 5. února 2010.

**Předjarní zimní olympijské hry  
Jan Kubát**

*Ještě se chvějem  
únorovým chladem  
a pod nohama křupe sníh  
zoraná pole leží ladem  
plachá zvěř bloudí po lesích...*

*Ve Vancouveru se však  
zimní olympiáda chystá  
a naši jedou tam  
s velikou nadějí*

*A národ čeká  
jaká medailová místa  
si čeští sportovci  
ke své i naší radosti dopřejí*

*Erbanová, Bauer, Sáblíková  
nebo Bank, Sudová  
a také Záhrobská...  
kola osudu se točí znova  
naděje tu však je obrovská*

*A nebo snad ještě  
Hájek, Kraus a Churavý  
doplnit by mohli  
medailový stánek  
naší české výpravy...*

*Ve sportu však není  
nikdy nic moc jisté  
tak, že by snad po letech  
opět zazářili naši hokejisté?*

*Držme palce všem  
v té zimní válce národů  
vždyť to jsou jediné boje  
jež obejdou se bez hrobů...*

# Autogram

Před mnoha lety se v jedné své povídce zmínil spisovatel Karel Čapek o sběratelství. Tvrdil tam, že smysl pro sběratelství čehokoliv mají pouze muži. Je to podle něho prý jen pozůstatek nebo pud z těch dob, kdy si každý mužský dělal sbírku hlav (nebo jen skalpů) svých nepřátel, uloupených zbraní, medvědích kožešin, jeleních parohů, prostě všeho, co se dalo ukořistit. Ženy tento kořistnický pud prý tak vyvinutý nemají, protože (podle nich) na takové zbytečnosti vzhledem k péči o rodinu a o ty muže nemají čas, i když jsou také známé případy žen – sběratelek.

Sbírá se ledacos – od známek přes pohlednice, obrazy a starožitnosti až po obrázky Palackého tištěné ve Státní tiskárně cenin.

O někom je jeho sběratelská vášeň známá, někdo se svými sbírkami probírá a těší jen sám pro sebe. Například císař a král Karel IV. sbíral ostatky svatých, kancléř Metternich měl zase na svém zámku v Kynžvartu sbírku různých kuriozit, následník trůnu Ferdinand Habsburský na Konopišti sbírku obrázků a sošek svatého Jiří. (Jedním pěkným kouskem z této sbírky jsme se před časem chtěli pochlubit na výstavě v Japonsku a byla z toho málem diplomatická zápleтка. O sv. Jiří je totiž známo, že zapíchl draka a organizátoři si neuvědomili, že drak je v Japonsku zvíře málem posvátné, které je nutno uctívat a ne ho napichovat na kopí, jako to dělá tehle barbar odkudsi z Čech.)

Zajímavou sbírku měl i herec a rozhlasový a televizní režisér Karel Pech, známější spíše starší generaci. Pro osvěžení paměti – rozhlasové reportáže

Hanzelky a Zikmunda, televizní pořady o češtině a slušném chování, pořad o Japonsku, kde vystupoval s přítelkyní-studentkou bohemistiky jménem Šimako, která mluvila velmi roztomilou japonskou češtinou (proto přítelkyně, později známá jako úspěšná překladatelka do a z japonštiny Šimako Kurzi). Ten zase sbíral obrázky kuřat a každý, kdo se s ním seznámil, mu musel obrázek nějakého kuřete nakreslit. Tvrdil, že podle obrázku kuřete pozná povahu jeho autora. Sám byl v roce 1997 uveden v televizním pořadu TýTý do dvorany slávy.

Na jednoho takového sběratele – nadšence, který se zabývá sbíráním podpisů známých osob – autogramů – jsem narazil i mezi našimi spoluobčany v Jilemnici. Protože je to zajímavý koníček, nedalo mi to a musel jsem pana Radima Mládka trochu vyzpovídat.

*Jak jste se ke sbírání podpisů dostal, jak dlouho se tím již zabýváte?*

Začal jsem s tím již před 27 lety, když jsem musel nějaký čas pobývat na léčení v lázních a z nudy jsem si nechal do notýsku podepisovat přítomné hosty. Zalíbilo se mi to a pokračoval jsem v tom i po svém návratu domů.

*Zaměřujete se všeobecně na známé osoby, nebo se specializujete na některé kategorie?*

Nespecializuji se, sbírám prostě podpisy známých osobností – politiků, prezidentů, herců i ostatních umělců a sportovců. S těmi státníky je to vůbec zajímavé, protože zvláště před pádem železné opony to nebylo vůbec jed-



noduché a zájem o podpis některého z nich přinejmenším podezřelý.

*Jakým způsobem vlastně podpisy osob získáváte?*

Obvykle příslušné osobě napíše dopis s prosbou o podpis. Adresy konkrétních osob se získávají poměrně obtížně, proto často takový dopis adresuji do televize, rozhlasu, do divadla, do novin a podobně.

*Říkáte: napíše dopis. Ve sbírce máte mnoho podpisů cizinců. Jak s nimi korespondujete, kolik znáte jazyků?*

Ještě ze školy znám ruštinu a trochu němčinu. Významné osobnosti ze států na západ od nás vesměs znají angličtinu a i když ji neznám, není problém si tady nechat dopis se žádostí o autogram do angličtiny přeložit.

*Který „úlovek“ pokládáte za nejvzácnější?*

To je těžké určit, vzácné jsou třeba podpisy osob, které již nežijí. Mám například podpis Vladimíra Menšíka, Marie Rosůlkové, Michala Tučného a dalších umělců, cizích státníků apod.

*Máte podpis anglické královny? O ní jsem slyšel, že se sběrateli autogramů příliš nekomunikuje.*

Příslušníci královských rodin běžně podpisy neposkytují. Nejvyšší příslušná kancelář pošle fotografii panovníka, někdy s natištěným podpisem, ale autentický podpis to není. Takže ani podpis anglické královny, bohužel, nemám.

*Kolik „úlovků“ ve své sbírce máte?*

Přesné číslo nevím, jsou to zhruba dva tisíce podpisů a přes devět set kopií a fotografií podpisů.

*Proč jste se se svou sbírkou dosud v Jilemnici nepochlubil na nějaké výstavce? Počítáte s tím, že to někdy v budoucnu uděláte?*

Pokud o takovou výstavku bude ze strany kulturních institucí města zájem, proč ne. Podpisů již mám ve své sbírce nashromážděno na dva tisíce, takže si myslím, že zajímavé by to mohlo být.

Děkuji za rozhovor a věřím, že se na nějaké výstavce vašich pokladů brzo setkáme.

—cr—

---

## Výročí železnice Martinice – Rokytnice

Občas se nad Jilemnicí objeví oblak páry s kouřem a chomáči jisker a ozve se zahoukání parní lokomotivy. Každého z nás to donutí zvednout hlavu a podívat se na jízdu některého z těchto železných obrů, kteří v minulosti s rachocením, se supěním, syčením a houkáním, s těžkými náklady zdolávali za každého počasí trať přes naše město. Naposledy se tak stalo v polovině prosince loňského roku při

oslavě kulatého výročí zahájení provozu na zdejší trati.

K této příležitosti vyšel ve Zpravodaji obce Martinice zajímavý článek tamního kronikáře, p. Josefa Ulricha, o historii této trati, který si s laskavým svolením autora dovoluujeme přetisknout. Domníváme se totiž, že by mohl zaujmout i naše čtenáře.

—cr—

## **110 let železniční tratě Martinice v Krkonoších – Rokytnice nad Jizerou**

Dne 7. prosince uplynulo již 110 let od zahájení provozu na lokální trati z Martinic do Rokytnice nad Jizerou. Třebaže historie trati je známá z různých článků či publikací, stručně si ji připomeňme.

Výstavbě této železnice předcházelo rychlé pronikání průmyslu a jeho mohutný rozvoj do oblasti Krkonoš. I zde se přecházelo ke strojové velkovýrobě a vznikaly první továrny. Toto vyžadovalo rychlý a spolehlivý přísun surovin a odvoz místních výrobků. Nízká úroveň formanské dopravy již nevyhovovala požadavkům doby.

O vybudování železnice na jihozápadě Krkonoš se uvažovalo téměř ihned po zprovoznění hlavních tratí jako Pardubice–Liberec nebo Velký Osek–Poříččí u Trutnova. A tak v průběhu osmdesátých a devadesátých let předminulého století dostalo několik firem povolení ke stavbě. Nic se však ještě neuskutečnilo. Až ke konci století, přesně 29. srpna 1898 obdržela skupina podnikatelů v čele s Janem, hrabětem z Harrachů koncesi pro místní dráhu ze stanice Jilemnice (dnes Martinice v Krkonoších) do Rokytnice s případným pokračováním do Horního Porubného nebo do Nového Světa.

Podmínky stanovené koncesí byly poměrně tvrdé – koncesionáři byli povinni do dvou a půl roku uvést dráhu do provozu a po celou dobu trvání koncese, tj. 90 let, udržovat provoz. Rozpočet na stavbu činil 4 880 000,- K a potřebné finanční krytí zajistilo ustanovení akciové „Společnosti místní dráhy Jilemnice–Rokytnice“. Záruku dopravy jistého počtu vagonů zabezpečily v největší míře firmy Gerl, Mohr a syn, Linke a Stumpe,

Palme a hlavně hrabě Harrach. Veškeré stavební práce byly svěřeny firmě „Gross and company“ ve Vídni, která s vlastní stavbou začala 10. října 1898. Na stavbě bylo zaměstnáno na 2 000 dělníků různorodých národností – Chorvatů, Srbů, Itálů, Poláků, Rusů, Rumunů a samozřejmě Čechů. Denní mzda činila až 2,8 K při 14hodinové pracovní době, zedníci měli denně 4,- K. V tunelu u Hradska se pracovalo v nepřetržitých směnách.

Přestože trať vede obtížným terénem, stavba pokračovala velmi rychle. Již na jaře 1899 byl proražen tunel a koncem října se začalo s pokládkou kolejí. Těch bylo položeno asi 5 100 ks na cca 33 000 pražčích. Podle koncesních podmínek měla mít místní dráha vlastní vozový park o 4 lokomotivách, 14 osobních, 5 služebních a 24 nákladních vozech. V lokomotivce ve Floridsdorfu byly zakoupeny tři lokomotivy řady 314.4 každá za 50 000,- K. Dne 6. listopadu 1899 dojel do Jablonce nad Jizerou první pracovní vlak a ke slavnostnímu zahájení provozu došlo 7. prosince.

Celá trať měří 20,426 km a Martinice v Krkonoších jsou s nadmořskou výškou 480,805 m nejvýše položenou stanicí na této trati. Naopak nejnižší položenou je zastávka Horní Sytová se 389,524 m. Rozdíl mezi počáteční a konečnou stanicí je 23 výškových metrů. Zprovoznění železnice bezesporu přispělo k rozkvětu západních Krkonoš, pro některé živnostníky to ale znamenalo úpadek. Především to byla četná povoznictví a vše co s povoznictvím souviselo – kováři, sedláři, koláři apod. Mnoho povoznictví téměř zaniklo. Nemohlo totiž konkurovat rozvíjející se železniční dopravě.

Od zahájení provozu zde jezdily tři páry smíšených vlaků denně. Ve dvacátých letech minulého století začal objem

přepravy vzrůstá a počet vlaků dosáhl pět párů osobních a jeden pár nákladních. S rozmachem turistiky a lyžování v našich horách se zvyšoval i počet cestujících. Od roku 1924 byly zavedeny lyžařské vlaky z Prahy do Martinic a některé vozy pokračovaly až do Rokytnice. V tradici těchto vlaků se pokračovalo ještě v roce 1956.

Velkými změnami prošel provoz v roce 1938. Lyžařská frekvence téměř úplně zmizela, provoz na trati se však zvýšil dovážením stavebního materiálu na urychleně budovaná pohraniční opevnění. Pak ale přišly události v Mnichově a zabránění československého pohraničí Německem. Vnucená státní hranice přetnula trať v km 10,4 a celní kontroly probíhaly ve stanicích v Sytové a Poniklé. Nová státní hranice probíhala i mezi Martinicemi a Kunčicemi a na tomto úseku byla doprava zcela zastavena 8. října 1938. Posléze byla obnovena pouze pro nákladní dopravu. Martinice se tak staly dispoziční stanicí pro traťový úsek Martinice–Stará Paka a Martinice–Sytová. V květnu 1945 vypravilo ředitelství drah v Hradci Králové vlak

s českými zaměstnanci a včlenilo tak trať zpět do správy ČSD.

Na počátku provozu měla místní dráha k dispozici tři lokomotivy řady 314.4, které představovaly spolehlivé stroje pro náročné tratě a jezdily na zdejší lokalce více než padesát let! Tento rekord zde již žádná řada lokomotiv zřejmě nepřekoná. Až v roce 1950 zde byla osobní přeprava motorizována. Parní trakci v nákladní dopravě mají mnozí z nás ještě v živé paměti, neboť ta zde vydržela až do roku 1977, kdy byla také nahrazena motorovými lokomotivami.

A jak si stojí naše lokálka v současnosti? Při pohledu do jízdního řádu seznáme, že osobní vlaky končí povětšinou v Jablonci nad Jizerou, do dva kilometry vzdálené Rokytnice zajíždí pouze jeden vlak denně. I nákladní přeprava podlehla kamionové lobby, nyní se přepravuje hlavně kalami dřeva.

Nepodléhejme však skepsi. Přejme lokalce v této nelehké době, která nepřeje železniční dopravě, ještě mnoho let provozu, tuny přepraveného nákladu a davy spokojených cestujících malebnými zákoutími Jizery a podhůřím Krkonoš.

---

## ***Z jilemnických škol***

### ***Vánoční světylka***

Víte sami, jak je to krásné, když se každé Vánoce v očích Vašich dětí odráží světylka z vánočního stromku. Patří to i mezi nejhezčí vzpomínky z našeho dětství. Stromček osvětlený barevnými lucerničkami má přímo magickou moc. Všechno je najednou nějak hezčí, začneme vnímat vůni napečeného cukru, vypraných záclon a všichni k so-

bě máme nějak blíž a usmíváme se na sebe.

I my jsme se v naší školce od první adventní neděle více usmívali. Hlavně po ránu, když nás hned za branou vítal stromček ozdobený právě těmito krásnými barevnými lucerničkami. Těšili jsme se z něho až do 23. prosince.

Teď už se ale usmívá někdo úplně jiný. Světylka z našeho stromku totiž právě na tuto Dlouhou noc zmizel-

la. Zřejmě někomu doma chyběla k té pravé vánoční náladě. Doufáme, že dotyčný lapka nebyl na Vánoce tak nemile překvapen jako my všichni ze školky „Kamarádka“. A přestože v tuhle chvíli vůbec není naším kamarádem, máme dobrý nápad, jak to napravit. Když dokázal světýlka pod rouškou tmy odnést, jistě se mu podaří je stejně šikovně vrátit. Byl by to možná jeho první dobrý skutek v novém roce.

No a my zase nepřestaneme věřit v to, že dobří lidé ještě opravdu existují. Alespoň to našim dětem stále vštěpujeme!

*kolektiv MŠ Zámecká*

### ***Pečujeme o ježka***

Tak jako v předešlých dvou letech i letos děti přírodopisného kroužku ZŠ Komenského pečují o ježka. Pomáhají mu přečkat zimní období, které by pro svoji nízkou hmotnost ve volné přírodě nepřežil. Hmotnost našeho ježka je pouze 500 g, pro přečkání zimy v přírodě by měl mít alespoň 700 g. Máme samici druhu „ježek západní“, který se u nás běžně vyskytuje. Získali jsme ho od oddělení ekologické výchovy Správy KRNP, je veterinárně ošetřen, zbaven parazitů a v dobré kondici. Konzumuje všechny dobroty, které mu dáváme, nejvíce mu chutná kočičí salámk, granule a jiné masíčko, ale nepohrdne ani sýrem, burisony a rozinkami.

*Renata Šulcová*

### ***Naši gymnazisté se konfrontace nebojí***

Účastní se totiž mnoha soutěží a aktivit. Využívají tak příležitost konfrontovat svůj um s žáky jiných škol v ČR i ve světě.



**Foto R. Šulcová**

Dne 5. prosince v 11 hodin proběhlo oficiální vyhlášení vítězů VI. ročníku výtvarné soutěže Krakonoš-Rübezahel-Rzepiór: Duch Krkonoš v Jelení Hoře v Polsku. Tato mezinárodní soutěž se koná každým rokem pouze v České republice, Německu a samozřejmě v Polsku. Soutěže se zúčastnila Vendula Vondroušová ze 3. A., jejíž práce je rovněž vystavena v galerii Malých forem v Jelení Hoře.

Školní kolo celorepublikové soutěže v komunikaci Mladý Demosthenes se uskutečnilo 16. 12. 2009. Výkon účastníků hodnotila odborná porota ve složení: Dr. Nataša Nováková, Mgr. Milena Kalenská a Mgr. Jiří Aubris. Nástroji k vyhodnocení výkonu soutěžících byla originalita jimi zvolených témat, technika

práce s hlasem, využití jazykových prostředků, neverbální komunikace a celkový dojem. Porota se rozhodla vyslat jako vítěze a reprezentanta našeho gymnázia do regionálního kola v 1. kategorii 12–13 let Vojtěcha Kunáta (tercie), který si zvolil v jeho podání bezkonkurenční téma „Vliv médií na lidskou společnost“. Ve 2. kategorii 14–15 let zvítězila a postoupila do regionálního kola Alice Sabolová (kvarta), barvitě popisující hodinu chemie. Vítězové školního kola budou naši školu reprezentovat v regionálním kole, které se uskuteční 19. 1. 2010 v Liberci.

Další výzvou pro naše žáky z vyššího gymnázia byl celorepublikový projekt Pražský studentský summit – model OSN. Naše gymnázium reprezentují Eva Fišerová, Jan Chmelík a Do Thái Quang ze septimy. V úvodu třetího pracovního jednání, popisuje Eva Fišerová, proběhl ekonomický duel. Jeho hosty byli ředitel vnějších vztahů Škoda Auto Radek Špicar a člen bývalé Národní ekonomické rady vlády (NERV) Pavel Kohout, kteří diskutovali o dalším možném vývoji světové hospodářské krize a polemizovali o tom, zda má světové společenství tu nejhorší etapu již za sebou. Duel moderoval Michal Kučera, redaktor ekonomického týdeníku EURO. Poté byl prostor pro dotazy nás, účastníků modelových zasedání. Po polední přestávce se naše delegace rozdělila a každý jsme se připojili ke svému výboru (Komise pro trvale udržitelný rozvoj, Valné shromáždění a Světová obchodní organizace). Setkání byla tentokrát méně formální díky blížícím se vánočním svátkům. Probíhaly team-buildingové aktivity a ani malé a hlavně sladké vánoční občerstvení nechybělo. Ale samozřejmě jsme se věnovali také projednávání dal-

ších bodů agendy. V Komisi pro trvale udržitelný rozvoj byla tímto bodem klimatická změna. Odbornou přednášku na toto téma přednášel Miroslav Havránek, který předkládal mnohá fakta a výsledky dlouhodobých výzkumů a seznámil nás s důsledky, jakým budeme dříve či později muset čelit. Ovšem setkání jsme zakončili pozitivně – předsednictvo nám oznámilo, že počátkem února proběhne exkurze do jaderné elektrárny Temelín, které se můžeme zúčastnit. Valné shromáždění se věnovalo problematice zahraničních misí OSN, a to zejména vysílání mezinárodních vojenských jednotek do problematických oblastí.

Ve všech výborech byli delegáti rovněž seznámeni s tím, jak vypadají dokumenty, jež bude naší prací tvořit – rezoluce, deklarace a zpráva. Další přípravné setkání proběhne v sobotu 30. ledna 2010 na Vysoké škole ekonomické v Praze.

*Dr. Nataša Nováková,  
gestorka výše uvedených soutěží  
a projektů na gymnáziu*

### **Projekt „Hledáme spravedlnost“**

Prosincová výuka občanské výchovy v tercii byla orientována na velmi zajímavý projekt, který nám měl ukázat, jak pracují bezpečnostní orgány a soudy v naší zemi a jak vypadá průběh vyšetřování při spáchání trestného činu.

Nejatraktivnější na zadání bylo, že jsme měli celou kauzu zpracovat od vzniku případu až po jeho soudní řešení. Kauzy z oblasti trestního práva byly řešeny v komponovaných scénkách, které měly dosvědčit naše teoretické znalosti, analytické myšlení, důvtip, ale i herecké a řečnické dovednosti. Naše výstupy byly doprovázeny i námi vyrobenými rekvizitami.





Foto K. Friedová

Na začátku jsme se samostatně rozdělili do tří skupin a poté už každá skupina pracovala samostatně na svém příběhu. Nejprve bylo potřeba vymyslet scénář a každému ve skupině udělit roli, poté sehnat rekvizity, které budeme k rekonstrukci případu potřebovat a nakonec se společně „sahrát“...

Slavnostní premiéra se uskutečnila plna očekávání, protože žádná skupina neprozradila obsah děje. Jako první nastoupila „naše“ skupina a všem předvedla kauzu „pojistný podvod“ a jeho vyšetřování včetně konečného verdiktu soudu. Musím upřímně říct, že někteří moji spolužáci dokázali svoji roli zahrát opravdu mistrně a důvěryhodně.

Další skupina nám ukázala, že se zbraněmi či jejich maketami se vtipkovat opravdu nevyplácí... Jejich příběh však zůstal otevřen a my všichni jsme měli do příští hodiny zvážít, jak by kauzu řešil soud, k jakým okolnostem by přihlížel atp. Poslední skupina spolužáků zpracovala problematiku trestného činu pe-

dofíle a vycházela z již medializovaného příběhu, kdy obžalovaným byl nyní již zesnulý představitel hudební scény, kterého velmi podařeně ztvárnila Adéla Pršalová. Nad obviněným, tak jako ve skutečnosti, byl vynesen zprošťující rozsudek. Tím pro nás tento projekt ale ještě neskončil, jelikož bylo nutné vyřešit případ střelce, což bylo námětem další společné skupinové práce. Naše řešení pak paní profesorka konfrontovala s řešením erudovaného právníka. Nás mohlo hřát, že naše soudní rozhodnutí se s jeho ve většině shodovala.

Nejlepší ovšem je, že se do tohoto projektu zapojila celá třída a všichni při něm předvedli, že dokáží být kreativní a aplikovat již naučené a hlavně spolupracovat, což je při takových výukových programech to nejdůležitější.

Velký dík patří paní profesorce Dr. Nataše Novákové, která toto projektové vyučování zařadila do výuky občanské výchovy.

Vojtěch Kunát (tercie)  
Gymnázium a SOŠ Jilemnice

### ***Pocity našich soutěžících v závěrečné fázi projektu Rozhoduj o Evropě***

Do města Olomouce jsme opět vyrazily na závěrečnou část projektu Rozhoduj o Evropě. Stejně město, stejná cesta, ale tentokrát už to mělo být naostro. Právě proto jsme na páteční první den zasedání šly trochu s obavami. Když jsme dorazily do budovy olomouckého magistrátu, bylo to, jako kdybychom se ocitly v jiném světě. Sotva jsme se stačily zaregistrovat v listině účastníků, už za námi chodili naši „kolegové“, vyzvídat, jaké má naše země k danému návrhu postoje. My tři, Alžběta Ambrožová, Marké-

ta Maďarčíková a Petra Koucká – jediné zástupkyně Libereckého kraje, jsme v projektu zastupovaly Itálii, Španělsko a Rumunsko.

Musím říct, že zatímco někteří ostřílení kolegové nasadili stoprocentní tempo už od začátku a dohadovali se hlava nehlava, pro nás tři byl první den akce spíše, jak se říká, ořukávací a pomalu jsme zjišťovaly, jak vlastně na to. Postupně jsme se ale do svých rolí suverénních ministrů vžívaly čím dál víc, druhý den už jsme s vyjednáváním neměly žádný problém a co je nejdůležitější – začalo nás to hrozně bavit. Za tři dny strávené v Olomouci bylo naším úkolem spolu s našimi kolegy vyjednat kompromis ohledně tří směrnic zákona: návrh týkající se liberalizace trhu s banány, problém se zákazem kouření na veřejných místech a nakonec otázka maximální týdenní pracovní doby. O těchto návrzích jsme jednali v rámci dvou spolupracujících institucí – evropské rady

a evropského parlamentu. Když mluvím o spolupráci mezi radou a parlamentem, musím podotknout, že tak vřelě to zase nebylo. Během tohoto ročníku akce se mezi těmito dvěma institucemi pomalu a nenápadně vypěstovala nevraživost, která nám v závěru jednání trochu ztěžovala cestu ke konečnému rozhodnutí. Nakonec se ale všichni umoudřili, a když se neumoudřili, tak byli zkrátka přehlasováni, a tak se nám nakonec s vyšetřením všech sil podařilo schválit všechny podané návrhy zákona.

Během akce jsme navázaly i spoustu milých osobních vztahů. Lidé, kteří se ve formálním oblečení zdáli být tvrdí a přísní, se nakonec ukázali jako fajn kamarádi a i oni přispěli k tomu, že uvažujeme o účasti na akci i příští rok.

Organizátorkou soutěže ve škole a naší vysílatelkou do soutěže byla Dr. Nataša Nováková.

*Alžběta Ambrožová,  
Gymnázium a SOŠ Jilemnice*

---

## ***Kdo maže, ten jede!***

To platí i v případě jízdy na lyžích. Abychom si pohyb na lyžích mohli dokonale vychutnat, měli bychom mít lyže dobře připravené. Stává se, že vyneseme lyže ze sklepa a zjistíme, že máme ještě „namazáno“ z loňské či z ještě dřívější zimy. To se asi moc nesvezeme.

Na konci zimy bychom měli zbylý vosk z lyží odstranit. Na lyži nastříkáme smývací roztok a necháme ho asi minutu působit. Nabobtnalý vosk setřeme hadříkem. Pokud jde o silnou vrstvu, můžeme vosk nejprve odstranit stěrkou (bývá přiložena v krabičce s tekutým voskem, nebo ji můžeme koupit samostatně)

a teprve pak dočistíme hadříkem. Následně lyže naparafínujeme. Můžeme použít starou vyřazenou elektrickou žehličku, kterou rozpuštěný parafín (stykem parafínu se žehličkou) nakapeme na lyži a následně žehličkou na lyži rozžehlíme. V zimě pak vosk odstraníme a můžeme mazat.

Pokud budeme „bruslit“, zvolíme vhodný druh parafínu podle teploty a druhu sněhu a nanese ho na celou délku lyže, zažehlíme, necháme vychladnout. Přebytný vosk odstraníme stěrkou. Lyže nakonec vykartáčujeme silonovým kartáčem.

Pro klasický způsob běhu na lyžích parafránujeme lyže jen ve špičkách a patkách. Pod vázáním v tzv. mazací komoře mažeme vosk pro stoupání. Rozsah mazací komory stanovíme volným pohybem papíru pod zatíženou lyží. Tam, kde lze papírem volně posunovat, se nachází mazací komora. Mívá délku 40 až 70 cm.

Pro jemnozrnný a prachový sníh o teplotách pod nulou až mírně nad nulou používáme tuhé vosky, pro vyšší tepoty a mokry sníh, ale také pro sníh přemrzlý hrubozrnný používáme klistry. Někdy také jejich kombinaci.

Tuhé vosky mažeme v několika tenkých vrstvách. Každou vrstvu vždy dobře rozetřeme korkem. Spodní vrstvu někdy také na lyže zažehlujeme.

Klistry nanášíme přímo z tuby v čárkách vzdálených od sebe tak, abychom

je teplými dlaněmi rychlými krátkými tahy nahoru dolů rozetřeli v souvislou vrstvu. Pro snadnější rozetřání můžeme nahřát vosk i ohněm.

Základním předpokladem pro dobré lyžování jsou samozřejmě dobře zvolené lyže a hole. Ty by měly odpovídat výšce a váze lyžaře a způsobu běhu (klasickému nebo bruslení, mít odpovídající). Při jejich nákupu a také nákupu bot je tedy nutné nechat si poradit ve specializovaných obchodech.

Běh na lyžích je jedním z nejzdravějších sportů vůbec. Zatěžuje rovnoměrně celé tělo a je provozován ve zdravém prostředí. A pokud je mírně pod nulou, svítí sluníčko, máme projeté tratě a dobře namazáno, pak si pohyb na lyžích můžeme skutečně vychutnat.

*Helena Henychová*

---

## *Společenský dům Jilm Vás zve...*

Úterý 2. 2., 19.30 hod.

**Kaleidoskop taneční skupiny Paul Dance.** Vstupné: 90 Kč

Středa 3. 2., 18.00 hod.

**Barma** – cestopisná přednáška Radky Tkáčikové. Sportovně nadaný živel. Doma je hlavně na horách. Organizuje náročné treky v Himalájích, boduje na sportovních maratonech. „Krouží“ Asií, Afrikou i Amerikou. Aktivní žena do nepohody! Věnuje se průvodcování, sportovní masáži, učí lyžování... Najdete ji na kole, na jakaku, na běžkách, vždy někde v horách! Ve volném čase publikuje, organizuje přednášky, pořádá výstavy fotografií. Když je unavená, musí do hor. Právě tam načerpá tu správnou energii.

Nedokázala by bydlet v nížině. Vstupné: 70 Kč

Sobota 6. 2., 19.30 hod.

**Ples Vavříneček.** Skautské středisko JILM Jilemnice a společenství mládeže Vavříneček si Vás dovolují pozvat na již tradiční 7. společenský večer Vavříneček. K tanci a poslechu zahraje hudební skupina: „Tady a odjinud“. Více naleznete na: <http://skaut.jilemnicko.cz>, <http://spolco.jilemnicko.cz>

Čtvrtek 11. 2., 19.30 hod.

**Loupežníci na Chlumu.** Divadlo v Roztocké. Slavný středověký morytát „Loupežníci na Chlumu“ byl zpracován mnoha českými autory (nejslavnější

úprava pochází z pera Fr. N. Štěpánka, originálním způsobem se „Loupežníků“ chopil Fr. Ringo Čech). Námí hrou verzi upravila Iva Peřinová (autorka a dramaturgyně libereckého Naivního divadla) jako hru pro marionety.

Bez problémů ji však mohou hrát i živí herci. Jde o roztomile brutální pohádku pro dospělé, jejíž hlavní hrdinka (služebná Bibiana) díky statečnosti a pomoci přátel zlikviduje tlupu loupežníků.

Vstupné: 70 Kč, 50 Kč důchodci

Sobota 13. 2., 20.00 hod.

### **Hasičský ples**

Čtvrtek 18. 2., 19.30 hod.

### **Koncert skupiny Poutníci**

Vstupné: 120 Kč

Pátek 19. 2., 19.00 hod.

### **Maturitní ples Gymnázia Jilemnice**

19. 2.–20. 2. 2010

### **Festival česko-polského filmu Jilemnice–Karpacz, KINO**

Sobota 20. 2. – program:

13.00 zahájení druhého dne /  
rozpoczęcie drugiego dnia

13:10 Dzień świra / Den cvoka

15:10 Hlídač č. 47 / Stróż nr 47

17:00 občerstvení, volná diskuse

/ poczęstunek, dyskusja

18:15 Pręgi / Šrámy

19:30 ukončení festivalu /  
zakończenie festivalu

Na všechny tyto filmy je vstup volný.

Tento projekt je spolufinancován z Evropského fondu pro regionální rozvoj prostřednictvím Euroregionu Nisa – „PŘEKRAČUJEME HRANICE“.

Neděle 21. 2., 14.30 hod.

### **Zlatovláska**

Divadlo Pohádka

Klasická činoherní výpravná pohádka na motivy české lidové pohádky. Setkáváme se zde se známými postavami – Zlým králem, kterému se dostává možnosti porozumět řeči zvířat, jeho sloužícím Jiřkem – jež přes přísný zákaz ochutná kouzelného jídla, a proto je vyhnán do světa, aby vyhledal princeznu Zlatovlásku. Jiřík na své cestě za Zlatovláskou díky získané schopnosti porozumění všem hlasům a svému dobrému srdci, získává řadu přátel. Jak mezi lidmi, tak mezi zvířátky. Aniž by předem tušil, jak jejich přátelství a pomoc bude potřebovat. Přišel čas, aby ryba promluvila, aby z vody vyšla síla, aby moucha rádcem byla...

Vstupné: 40 Kč

Pondělí 22. 2., 18.00 hod.

### **Eva a Vašek**

Vstupné: 180 Kč

Čtvrtek 25. 2.

**Klub Betanie** – blíže viz str. 18

### **Březen – měsíc divadla**

- Sobota 6. 3. – Divadlo Aloise Jiráska Úpice – Bumerang
- Čtvrtek 11. 3. – Podio Semily – Světáci
- Sobota 13. 3. – DS Tyl Slaná u Semil – Amant
- Pondělí 15. 3. – Divadlo Jára Cimrmana – Vyšetřování ztráty třídní knihy
- Čtvrtek 18. 3. – Divadlo v Roztocké – Kasaři
- Neděle 21. 3. – DS Lázně Toušeň – Loď + Kino
- Čtvrtek 25. 3. – Divadlo v Řeznické – Ředitelská lóže

# Kino 70 Jilemnice v únoru 2010

## 4 AVATAR

čtvrtek  
19.30 h

Ústřední postavou příběhu je Jake Sully, který byl jako mariňák zraněn a ochrnutl do pasu dolů. Jake je ale vybrán k účasti na projektu Avatar. Když souhlasí, je jeho mysl vtělena do uměle vytvořeného hybridního těla, se kterým se musí vydat na planetu Pandora a získat důvěru jejích obyvatel. Jake ale začíná chápat podstatu věcí a neví, na jaké straně má být. Režie: James Cameron. Hrají: Sam Worthington, Zoe Saldana, Sigourney Weaver. USA – sci-fi/titulky.

*Vstupné: 65 Kč — mládeži přístupný*

## 8 SHERLOCK HOLMES

pondělí  
19.30 h

Nové dynamické zpracování nejznámějšího díla Sira Arthura Conana Doyle „Sherlock Holmes“ přináší Holmesovi a jeho věrnému příteli Watsonovi poslední výzvu. Ukáže se, že Holmesovy bojové schopnosti jsou stejně tak smrtící jako jeho pověstný intelekt. Obojího bude zapotřebí při odhalování smrtelného spiknutí, které by zničilo celou zemi. Režie: Guy Ritchie. Hrají: Robert Downey jr., Jude Law, Mark Strong. VB/ Austrálie – dobrodružný – titulky.

*65 Kč — do 12 let nevhodný*

## 10 ZOUFALCI

středa  
17.30 h  
20 h

Pozoruhodné herecké výkony v čele se Simonou Babčákovou v realistické komedii o šestici bilancujících třicátníků. Kdysi spolu studovali a postupně se všichni přestěhovali z Jablonce do Prahy. Po společném setkání na večírku ve svém rodném městě je jim jedno jasné – vědí, co v životě nechtějí, ale zároveň ještě nepřišli na to, co by chtěli. Režie: Jitka Rudolfová. Hrají: Simona Babčáková, Jakub Žáček, Zuzana Onufráková, Petra Nesvačilová. ČR – komedie.

*60 Kč — mládeži přístupný*

## 16 ANTIKRIST

úterý  
19.30 h

Muž a Žena se vášnivě milují. Zároveň sledujeme krůčky dítěte, které se s nadšením blíží směrem k padajícím sněhovým vločkám za otevřeným oknem. Divák již tuší, jak tato scéna dopadne, a tragédie, která se dala snadno odvrátit, samozřejmě navždy změní životy Muže a Ženy. Žena zcela zkolabuje, Muž se snaží zachránit jejich manželství a ulehčit jejich utrpení. Navrhuje společnou terapii v odlehleém dřevěném srubu uprostřed lesů, které, k divákovu překvapení, jako by vystoupily z té nejhorší noční můry. Režie: Lars von Trier. Hrají: William Dafoe, Charlotte Gainsbourg. Dánsko – mysteriózní/horor – titulky.

*70 Kč — do 12 let nevhodný*

## 22 ZAKLETÝ V ČASE

pondělí  
19.30 h

Clare je zamilovaná do Henryho celý život. Věří, že si jsou souzeni, ačkoli ví i to, že budou odloučení, jen neví kdy: Henry je cestovatel časem – prokletí velmi vzácné genetické anomálie, která způsobuje, že se Henry skoro celý život přesouvá v čase do budoucnosti a minulosti bez jakékoli kontroly. I navzdory tomu, že Henryho nedobrovolné cestování v čase je od sebe dělí, Clare se za každou cenu snaží vybudovat normální život se svou jedinou životní láskou. Režie: Robert Schwentke. Hrají: Rachel McAdams, Eric Bana. USA – romantický.

*65 Kč — do 12 let nevhodný*



---

**23** **KAWASAKIHO RŮŽE**  
úterý  
17.30 h  
20 h  
Kdo může posuzovat minulé viny? Kdo je může odpouštět? Může jim čas obrousit hrany? Nebo pokání, jímž se viníci posléze pokusí spasit? Drama Jana Hřebejka podle Cenou Sazky oceněného scénáře Petra Jarchovského vytváří spletitý řetězec podobných otázek a nabízí celou škálu často protichůdných odpovědí. Středobod příběhu tvoří postava renomovaného psychiatra, morální autority, který má u příležitosti výročí založení republiky získat významné státní ocenění. Režie: Jan Hřebejk.  
Hrají: Martin Huba, Lenka Vlasáková, Daniela Kolářová, Ladislav Chudík.  
ČR – drama.

65 Kč — mládeži přístupný

---

**28** **TRABLE V RÁJÍ**  
neděle  
19.30 h  
Čtyři manželské páry si vyrazí na dovolenou na tropický ostrov. Zatímco jeden z párů pracuje na upevnění svého manželství, ostatní zjistí, že účast na terapeutických sezeních pro zlepšení vztahů v tomto „idylickém“ prázdninovém resortu není tak dobrovolná, jak by se mohlo zdát. Režie: Peter Billingsley. Hrají: Kristen Bell, Malin Ackerman, Jean Reno, Kristin Davis. USA – komedie.

60 Kč — do 12 let nevhodný

## **Informace SD Jilm**

Změna programu kina a výše vstupného je vyhrazena. K základnímu vstupnému je připočítán poplatek 1 Kč ve prospěch Státního fondu pro rozvoj české kinematografie.

Objednané vstupenky na programy Kina 70 a SD Jilm si vyzvedněte do 5 dní od záměly, poté budou dány do volného prodeje. Adresa kina: Kino 70, Roztocká 500, 514 01 Jilemnice. Telefonní číslo – kancelář: 481 544 070, pokladna: 481 545 040.

Předprodej vstupenek v pokladně kina 17.30–17.45, 20.00–20.15 ve dnech promítání. Předprodej vstupenek na programy SD Jilm je možný i v Informačním centru na náměstí.

**Připravujeme na březen:** 4. 3. Alvin a Chipmunkové 2, 11. 3. Princezna a žabák, 17. 3. New Yourku, miluji tě, 21. 3. The Box, 23. 3. Bílá stuha.

*Redakce neručí za obsah uvedených příspěvků a tyto příspěvky nemusí být tožné s jejím názorem.*

### **Jilemnice zpravodaj města.**

Odpovědný redaktor PaedDr. Jan Luštinec. Redakční rada: Ing. Josef Cerman, Ing. Jana Čechová, Ing. Petr Faistauer, Ing. Mgr. Martin Horák, Jan Kubát, Dr. Karel Kupka, Mgr. Vladimír Richter, Ing. Dagmar Stolínová, Bc. Petra Therová. Sazba a zlom: P3K. Tisk – obálka: ZAMA s.r.o., vnitřní strany: A90 PRESS-FOTO Jilemnice 500. Vydavatel: město Jilemnice, Masarykovo náměstí čp. 82, 514 01 Jilemnice, IČO 275808, periodicita: vychází měsíčně, den vydání: k 1. příslušného měsíce. Počet výtisků: 1 150 ks. Povoleno odborem kultury Okr. ú. Semily: ev. č. 14/89. Cena 11 Kč. Uzávěrka březnového čísla: 5. 2. 2010.

**Obálka:** Mřičenský kostelík – foto P. Pohůnková. Zadní strana: Z oslav 110 let železniční dráhy – foto V. Myslivec.

